Ч. 283 (15.083). Львів, середа 21. грудня 1938. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LIX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 240-15
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-29
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060
" Банку Чеських Леґіон Праге „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . . 5.00 зол.
чвертьрічно . . . . . 15.00 "
піврічно . . . . 30.00 "
річно . . . . 50.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

У березні вибори до сойму Карпатської України.

Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє, що вибори до сойму Карпатської України відбудуться у березні 1939. р.

НАРАДИ МІНІСТРА РЕВАЯ З ГОСПОДАРСЬКИМИ КОЛАМИ ПРАГИ.

Як подає пресова служба Карпатської України, мін. Ревай приняв підчас побуту у Празі представників торговельних і промислових кол, які хотять увійти у торговельні взаємини з Карпатською Україною та оснувати там свої підприємства.

Крім того мін. Ревай перевів у Празі розмови на господарські теми з членами осереднього уряду. Обговорено справи буджету, монополів і транспортів нафти й бензини залізницями.

РАДІЄВА АВДИЦІЯ ПРО КАРПАТОУКРАЇНСЬКУ „СІЧ".

В четвер в год. 15.45 передаватимуть всі три словацькі радіостанції авдицію про цілі й завдання організації „Січ".

—o—

У Хусті повстала дирекція залізниць Карпатської України.

Як подає пресова служба Карпатської України, міністерство комунікації рішило утворити у Хусті дирекцію державних залізниць Карпатської України, яка почне діяльність від 1. січня 1939. р.

Цій дирекції підлягатиме 417 км. залізничих ліній, 316 км. нормальних і 101 км. вузькорейкових.

ЯПОНСЬКІ ЖУРНАЛІСТИ У ХУСТІ.

Як подає „Праґер Прессе", з Хусту виїхало двох кореспондентів агенції Домеї, ред. Наґаку з Відня та ред. Осімо з Берліна. В товаристві д-ра Комаринського звиділи вони східне Закарпаття та цікавилися зокрема фолькльором.

НІМЕЦЬКІ УЧЕНІ ДОСЛІДЖУЮТЬ КАРПАТСЬКУ УКРАЇНУ.

До Хусту приїхали члени німецького географічного товариства д-р Ґеблер і д-р Райх, які цікавляться Карпатською Україною з наукового погляду.

Проф. Цізар виїхав з Хусту після однотижневих геольоґічних дослідів.

Мін. Чяно домагається, щоб Мадярщина припинила акцію в справі Карпатської України

ТА УЗГІДНИЛА З ІТАЛІЄЮ СВОЄ СТАНОВИЩЕ ДО УКРАЇНСЬКИХ СПРАВ.

„Ілюстровани Курієр Цодзенни" з 21. ц. м. подає у кореспонденції з Риму, що підчас будапештенських розмов мін. Чяно порушить такі справи:

1) потвердить мадярсько-італійську приязнь,

2) зверне увагу, щоб Мадярщина не робила дальших кроків у справі відірвання Карпатської України від чесько-словацької федерації,

3) буде старатись узгіднити з Мадярщиною становище до українського національного руху, до якого Мадярщина ще не заняла ніякого становища, позитивного ні негативного,

4) порадить Мадярщині увійти у більше приязні взаємини з Румунією, щоб не дати Німеччині нагоди встрявати у цей конфлікт,

5) порушить справу господарського й культурного зближення між обома державами. Навчання італійської мови в мадярських школах поширять.

У будапештенських колах сподіються, що мін. Чяно підкреслить однозгідність німецької та італійської політики в Середущій Европі.

БУДАПЕШТЕНСЬКА ВІЗИТА ЧЯНА У ФРАНЦУСЬКОМУ НАСВІТЛЕННІ.

Паризький щоденник „Ле Жур" твердить, що підчас побуту в Будапешті мін. Чяно порушить такі справи:

1) загальних взаємин між обома державами,

2) питання дальшого членства Мадярщини у Лізі Націй та приступлення до протикомуністичного пакту,

3) відношення Мадярщини до Румунії та Югославії,

4) мадярські домагання до Карпатської України та відношення між Будапештом і Берліном.

—

Заява французького міністра закордонних справ

у палаті посл'в.

ВІДПОВІДЬ НА ІТАЛІЙСЬКІ ТЕРИТОРІЯЛЬНІ ДОМАГАННЯ. — ФРАНЦІЯ СТАНЕ В ОБОРОНІ АНГЛІЇ. — ПОРОЗУМІННЯ З НІМЕЧЧИНОЮ. — ЕВАКУАЦІЯ ЧУЖИНЦІВ З ЕСПАНІЇ.

Мін. Бонне виголосив у парляменті промову, подібну змістом до заяви, що її зложив перед 5-ма днями у комісії закордонних справ.

Він ствердив, що — згідно з італійською урядовою заявою — протифранцузька демонстрація в італійському парляменті не була висловом уряду. Франція ніколи не віддасть Італії ні куска своєї території, все одно чи йде про матірний край, чи про кольонії. Всякі італійські спроби в цьому напрямі довелиб до збройного конфлікту.

Основою французької закордонної політики є співпраця з Англією. Колиб одна з цих держав стала предметом агресії, друга негайно прийшлаб їй на поміч.

Значіння франко-німецької декларації є велике. В Европі неможливий ніякий конфлікт, якщо Франція та Німеччина не схотять допустити до нього. Мир в Европі був би справді запевнений, колиб ці дві держави зуміли усунути всі антагонізми й непорозуміння.

Франція дальше вірна засаді неінтервенції в Еспанії вона вважає, що евакуація добровольців з Еспанії приспішилаб кінець війни.

ЛЬОНДОНСЬКИЙ УРЯД НЕ ВІДСТУПИТЬ СОМАЛІЇ ІТАЛІЇ.

Чемберлен заперечив у палаті громад поголоску, немов би Італія домагалась англійської Сомалії та немов би брит. уряд був готов заспокоїти такі домагання.

Мороз і вибори.

Львів, 20. грудня 1938.

Сидимо в гуртку журналістів, два дні тому напередодні самоуправних виборів у Варшаві, в одній з найбільших варшавських каварень. Поза цими виборами можна тільки побіжно й мимоходом говорити на якунебудь іншу тему з внутрішнього чи міжнародного життя: осередком зацікавлення є таки ці вибори. Один із співрозмовців кличе кельнера: „Скажіть, хто завтра переможе?" Відповідь звучить ясно, сказана теж без найменшої надуми тоном, який виключає всякі сумніви: „ППС". Скажете: це був пепесівець і тому його відповідь не має ніякої вартости. Ні, навіть коли це був пепесівець, то його відповідь є висловом передвиборчих настроїв величезної більшости мешканців столиці Польщі, з тією коректурою, що та відповідь повинна би звучати: „опозиція". Чи переможе ППС, чи ендеція, чи ОНР — це були напередодні варшавських виборів подробиці, над якими саме сварилися партійники чи прихильники тих груп, — але що переможцем взагалі вийдуть опозиційні до нинішнього політичного режиму та комісаричного варшавського правління партії — у цьому абсолютно ніхто не сумнівався. Як видно з виборчих вислідів — ці передбачування були зовсім правдиві: правда, ОЗН дістав у Варшаві найбільше голосів та найбільше мандатів (39), але його польські й жидівські опозиціоністи дістали разом аж 61 мандатів, з чого самі тільки пепесівці 27.

У дні виборів (що його автор цих рядків теж перевів ще у Варшаві) „Час" підкреслив дуже влучно першу й найбільш характеристичну різницю між останніми виборами до сойму та цими виборами до самоуправних установ польської столиці і цілого ряду інших міст і містечок у Польщі: тоді агітація велася не за програми, за політичні напрямки, тільки за саму участь чи абстиненцію у виборах, — тепер участь у виборах була для всіх така самозрозуміла, що про це ніхто взагалі не думав і не говорив. І нема двох думок, що фреквенція виборців булаб величезна, колиб не — мороз. Це не жарти: коли чоловік вийшов у неділю ранком у Варшаві на вулицю — мимохіть пригадалася зима з рр. 1916/7, переведена у бараку в Троїцкосавську у Забайкальській Області: тамошніх — 40° без найменшого леготу рівнялося недільним 20 ступням, що йшли в супроводі здібного, грізного вітру. І тому той вітер підіймав у повітря гори виборчого паперу, що встелювали вулиці міста, гори летючок, що їх люди навіть не брали до рук, не підіймали, не читали, тільки мерщій просмикувались, не зупиняючись на дворі ані на хвилину довше, ніж треба було. Тому радість ОЗН-овських газет (див. „Дзеннік Польскі"), що — мовляв — при всій величезній агітації всіх партій фреквенція заледви 49%, тоді, коли в листопаді в соймові вибори, поборювані опозицією, стягнули у тій самій Варшаві 5-47% управнених голосувати, — та радість співзвучна з таким дійсно „аполітичному" союзнику, як — мороз.

Таксамо виглядають усі нинішні спроби часописів із табору „Дзенніка Польского" та його ідеольогічно співзвучних органів — зменшувати політичне значіння тих самоуправних виборів, обезцінювати їх, як виключно місцеві чи „регіональні" акти, що торкаються виключно самоуправних справ. Очевидно, що й ці вибори не можуть творити винятку з традиції, яка обовязує оцінку всяких виборів: не було ще і не буде такого випадку, щоб якабудь група, яка брала участь у виборах, була з їх вислідів невдоволена. Заносин всі виходять із

виборів переможцями! І в цьому випадку нема переможених. Тому суддями можуть бути виключно ті, які у виборах участи не брали, до них взагалі непричасні та стоять осторонь. Але ледви чи знайдеться хтось із посторонніх, які стануть заперечувати саме величезне політичне значіння цих самоуправних виборів. Вони стали не тільки **критерієм настроїв широкого громадянства**, але — мериторично — виказали справжню **силу настроїв опозиційних**. Коли приймемо на увагу, що у самій Варшаві зпоміж голосуючих найбільше було державних урядовців (яких там з природи річи найбільше: всі центральні установи та безліч усяких інших) і що саме вони голосували на „1"-ку, то побачимо ще яскравіше, що впливи ОЗН-у сильні головно, якщо не виключно — бюрократією. Цей факт ще виразніше підкреслений вислідом виборів поза Варшавою: адже у Кракові та Лодзі ППС стала провідною партією на терені самоуправи, а на Поморі — перше місце зайняла опозиційна ендеція. Як у цій ситуації виглядає безапеляційна більшість ОЗН-у у соймі та сенаті, де опозиції взагалі нема, а „незалежні" не мають ніякого реально-політичного голосу?!

Очевидно, що льогіка стоїть по стороні „Роботніка" та „Часу", які кажуть про необхідні **політичні наслідки** такого висліду самоуправних виборів. „Час" посувається навіть так далеко у характеристиці поваги самоуправних виборів, що покликується на приклад абдикації Альфонса XIII. саме у висліді поразки проурядових та монархістичних лист в еспанських самоуправних виборах. Ми погоджуємося з ланцюгом льогічного розумування тих польських часописів, але розходимось у висновках: **не віримо у якісь поважні** (якщо взагалі у якінебудь) **практичні наслідки тих виборів у польській політичній дійсности**. Не віримо в них тому, бо вони означалиб відмову від усіх тих тенденцій, що істнують у нинішній системі правління та подекуди в державнім устрою, відмову від тенденцій, які характеризують розвій подій у польській державі. Такі зміни моглиб прийти тільки як вияв і доказ справжньої відваги вирішувати великі проблеми, згідно з правдивим — хоч може немилим — станом річей, таким, що опрокидує дотеперішні погляди про нього та деякі освячені доктрини.

Вислід недільних самоуправних виборів у Варшаві та інших містах Польщі повинен би відбитись у політичній структурі загально-державного масштабу. Коли так станеться, то це буде доказ, що не тільки весною та восени можуть діятись події, які впливають на долю народів. Коли-ж воно не станеться, то ці вибори перейдуть до історії тільки як епізод серед лютої зими, який із морозів не був усилі викресати живішого подиху. ік.

„Волинь" про Волинь.

Волинь належить до тих земель, що на них погляд змінюється при кожному новому політичному подуві. І скаля цих змін буває дуже широка — від дико-чорних барв аж до майже рожевих, від блідих страхів до тихих ясних мрій і т. д.

Зміна поглядів на Волинь в останньому часі — у звязку з деякими іншими змінами особливо сильно кидається у вічі. Навіть офіціоз „Волинь" (можливо вислідок змін у редакції) теж почав дивитися на Волинь трохи інакше. А в звязку з цим і інакше висловлюється.

Про різкі зміни погляду „Волиня" на Волинь та про розходження взагалі поглядів ріжних груп польського громадянства на волинську дійсність — багато говорять останні дві вступні статті „Волиня".

Тоді, як народовці знаходяться під впливом усяких візій на Волині, вичарованих із власного дефетизму, та домагаються рішучих заходів проти українців, луцький „Волинь" у статті „Волинь і військо" (ч. 49. з 4. XII. ц. р.) пише про здивування вояків, які прибули сюди на маневри з ріжних сторін земель Польщі, де їх годували —

„чи перед вступленням до війська, чи в резерві, „комуналами" про „дикі креси", про „волинський вулькан, який, якщо до цього часу ще не вибухнув і не змів усіх поляків з поверхні землі, то лише завдяки якомусь чудесному випадкові. Через те настанова вояка, що приходив на Волинь, була повна зацікавлення, може навіть обережности".

Тимчасом, каже „Волинь", вояки з інших частин держави так само, як кожний приїжджий переконалися про диспропорцію між вістками польської преси та волинською дійсністю.

У другій статті п. н. „Кістка незгоди" (ч. 50 з 11. XII. ц. р.) а саме: про те, що повинно дістати чужонаціональне населення Волині у звязку з великими інвестиційними плянами, „Волинь" каже:

„Всі перечислені інвестиції, якщо будуть зреалізовані на більшу скалю і з великим розмахом, підійдуть і прискорять господарський розвиток Волині. Але кожний господарський діяч мусить памятати, що це всеж не вичерпує питання про інвестиційні потреби Волині. **Залишається ще більш найсуттєвіша, широка гама культурних інвестицій, які вязалиб місцеву людність у деякій мірі з польською культурою й західньою цивілізацією.** Отже всі громадські освітні інституції, як школи, світлиці, „доми людові" (і т. д.)... це інструменти культурно-освітньої праці, яка сіткою скоординованих заходів буде **всочувати в психику місцевої людности** нові, поступові ідеології, підстави й ідеї західньої культури".

Далі, очевидно, маючи на увазі віддану чужонаціональному населенню за його гостинність і жертви, пропонує отакий новий експеримент над ним:

„Кожний поляк, зацікавлений справою **втягання в орбіту культурного дорібку широких кресових мас, мусить освідомити собі, що озброєння людини в господарські добра без зміни її психіки, наставлення та ідейних понять — це діяння однобічне, короткозоре**".

Отже головне — зміна психіки волинян. Жаль, що на цьому „Волинь" замовкає. Бо це найважніше: національну психіку не так легко змінити!

Волинянин.

Д-Р ОЛЕКСАНДЕР НАДРАГА. 3

„Народня Лічниця".

Одної ночі збудив мене санітет і заявив, що пан „обергерц" приказав мені якстій зібратися, взяти свій наплечник і ставитися в його канцелярії. Тут сказав мені комендант, що саме дістав від найближчої команди довірочне телефонічне повідомлення про приїзд в найближчих годинах до К. ославленої „перелетної" лікарської мустерункової комісії і через те не може мене, на жаль, як здорового, дальше у себе тримати і висилає мене недужого на „неврастенію середнього ступня" до ідеального для всіх оферм Фестунгшпіталь ч. III. у Кракові, щоб я там „виховався" як можу.

У Кракові в команді двірця заявили мені, що я не піду до згаданого шпиталю, а до університетської клініки, а на другий день „вилечу" до кадри. У Фестунгшпиталі відослали мене до кімнати для однорічних. Була це величезна, дуже приємна саля, де на ліжках і при столах всередині, сиділи самі „хворі" однорічні і грали завзято в карти. Читаю таблиці над ліжками — самі жидівські прізвища. Я спитав з усміхом, чи це може яка дрогобицька адвокатська палата. Зараз на другий день візвали мене до лікарської візити; я розібрався, накинув на рамена блюзку і сів поміж кільканацяти вояками. Лікар відділу кивав по порядку поодиноких хворих, оглядав їх і списував власноручно їх „бефунди". Нагло приступив він до мене і каже: „Як бачу з вашої блюзки, то ви однорічні і певно вмієте добре по німецьки. Можеб ви згодилися стати моїм ординаціоншрайбером?". Справа мого довшого побуту в шпиталі була більш як мурована. У короткому часі я сам оглядав вояків, списував вислиди, бефунди тощо, одним словом, повнив лікарські функції. Дивуєтеся, як це воно могло бути. Чому ні? Якщо генерал міг бути намісником Галичини, а полковник старостою, то чому я, доктор прав, що на університеті „студіював" судову медицину та психопатольогію, не міг бути добрим військовим помічником, коли сам лікар докладно переглядав мої „бефунди"? Коли інші однорічні грали в карти, я вештався по салях, де були приміщені звичайні вояки. Привезено їх переважно з італійського фронту і лікувалися вони з ріжних нервових недуг. Були це здебільша українці зі Східної Галичини і Буковини. Яким цілющим ліком була для них розмова з їх земляками! Вона ділала більше, між усякі наркотики та купелі. Очі їх горіли живим вогнем, а з уст їх падали раз-у-раз нові питання, як пізніше від мого малого Данька і моєї малої Оленки.

Я став досить популярною особою в салях, де були приміщені наші ополченці. Але все має свій кінець і я вилетів як із праці з „нашого" шпиталю, коли туди впала страшна мустерункова комісія. Звідти я перейшов до санаторії в Криниці, де ділось мені ще ліпше.

З тих шпитальних моїх переживань у часі війни я переконався, яке величезне значіння має для кожного недужого своє окруження у шпиталі.

Про це напевне знали всі. Також думав наш Митрополит, також ті, що заснували Народню Лічницю, між ними і д-р Куровець, що по війні перенісся зі свого Калуша до Львова.

Я познайомився ближче з цим чільним громадянином і лікарем у канцелярії д-ра Охримовича і моєї при вул. Домініканській, куди він заходив часто звечір у тім часі, коли вже замикалися двері по наших студентах тайного університету; наша канцелярія служила як викладова саля і для мого спільника, який був професором фільософії права та соціольогії і для мене, що викладав римське право. Ми чули доволі часто характеристичні кроки по стрімких, драбинястих сходах. Кам[...] д-рові Охримовичеві: „Певно йде Куровець". Прошу вас, пане директоре, треба нам відсунути акти на бік, щоб старий міг собі гримнути порядно кулаком об бюрко та не подер нам и[...]тів". „Прийшов на вас подивитися, божі угодники" відізвався від дверей голосно д-р Куровець і зараз сідав при бюрку та починав гарячу балачку на тему останніх подій, чи про [...]би, яких він шанував або яких органічно не міг знести. Без огляду на його часту гостроту висказів і може надто критичних завваг, [...] незвичайно його любили і поважали. Бо [...] це людина ідейна, кришталевого характеру, [...] не вміла кривити душею, яка ненавиділа все те, що самолюбне, низьке, круте, хитре, ішла простою дорогою, а все, що їй до дороги загороджувало, старалася усунути, хоч би [...] велося їй вжити палиці. Приємно було слухати його журби про поступ у будові українського шпиталю. Він напевно скінчив би все, що задумав, якби не був віддав провід свого Товариства на загальних його зборах, на три дні перед своєю смертю. Він залюбки згадував розцвілі парки Відня та Ґрацу, весну на адріятицькім побережжі, свою Абацію, кипариси та хвилі озолочені місяцем хвилі Адрії і тоді здавалось, що в кімнаті чуємо пісню „Санта Лючія", що причалюємо до Сорренто чи Капрі і що вгору зринає не наш тютюновий дим, а дим Везувія. „До якого чорта ви з Охримовичем пішли на ту адвокатуру? — гремів д-р Куровець. „Знаєте, я зробив заповіт і плачу [...] ми по мені. Все буде заплачене. Але для вас у мене для Охримовича не буде там місця. У мене [...] кінці такі божі угодники як ви [...] ходить!".

(Докінчення буде)

Як працюють поляки в тернопільському воєвідстві.

„Дзєннік Польскі“ помістив на днях репортаж з Тернопільщини пера Владислава Следзінського, який з захопленням описує зріст польського стану посідання в тій частині краю. Він пише м. ін.: Легенда про активізацію польського господарського життя в Тернопільщині перестає бути легендою. Останній рік був роком конкретної роботи. Для прикладу наведу розвиток польських господарських станиць: У 1935 році було 569 польських „кулек рольнічих“, а два роки пізніше число зросло до 749. Польських крамниць у 1935 р. було 663, тепер є їх 1.467. У Борщівщині в 1935 р. було всього 10 польських крамниць, тепер є їх 75; у Бережанщині було 88, тепер є 184; у Скалатщині було 18, тепер є 176. „Кул ґосподинь вейскіх“ є тепер в Тернопільщині 328, читалень Т. Ш. Л. 557, „Кул Звйонзку Стшелецкеґо“ 761, „Кул шляхти загородовеі“ 96. З трьох польських кружків купецької підготови — в Тернополі, Теребовлі і Золочеві — вийшло недавно 140 фахових польських купців. У двох останніх роках 500 осіб з середньою освітою скінчило рільничо-торговельні курси і всі дістали працю. Заробляють від 150 до 250 зол. місячно. Ряди тих людей більшатимуть рік-річно. З передбачених у програмі 40 польських торговельних домів вибудувано вже 12. У них є 150 крамниць. А які будуть можливості, коли повстануть збіжеві шпихлірі, елєватори, млини, маґазини?! — питає захоплений автор репортажу. Далі п. Следзінський наводить розмову з тернопільським воєводою Маліцьким, який сказав м. ін.: „Коли вам десь скажуть, що на терені Тернопільщини ще сьогодні є осередки, які перевищалиб польське населення активністю суспільно-господарського життя, не вірте в це, бо це будуть фрази, уживані нарочно на вивіз...“ На доказ сказаного воєвода наводить отсі дані: В будові „Людових Домів“ і костелів осягнено рекорд у загально-польській мірі. Вибудовано 394 „Людових Домів“, 6 костелів, 12 каплиць. У будові є ще 145 „Людових Домів“, 42 костели і 43 каплиці. Та це ще не все! Поступає також польська національна свідомість. Деякі поляки, пише автор репортажу, які ще донедавна говорили по українськи, вживають тепер своєї рідної (?) мови. В декотрих селах поляки зорганізували „чуйкі“, які мають право накладати грошеві кари на тих поляків, що говорять по українськи.

При кінці п. Сьледзінський радіє, що тепер нема зовсім переходів з римо-катол. на греко-катол. обряд, зате є доволі часті випадки заміни греко-катол. обряду на обряд римо-катол. І до цього додає, що зміна обряду не має там, мовляв, матеріяльного підложжа (?) а є вислідом природного розбудження польської національної свідомости.

А всеж і такий стан справи не перешкоджає ще й нині ріжним польським ґазетам писати про „курченесен польского стану посядання...“

—o—

Польський демарш у Празі.

Як подає ПАТ, польський шарже д аффер у Празі в імени свого уряду звернув увагу праському урядові на стан, що його витворило істнування й діяльність деяких осередків та організацій на терені Чехо-Словаччини. Він остеріг перед можливими наслідками цього стану на взаємини між Польщею та Чехословаччиною.

ЧЕСЬКА ВІДПОВІДЬ.

ПАТ повідомляє: Покликуючися на цей комунікат, чехословацьке пресове бюро стверджує, що уряд переведе подрібне слідство що до справ, про які згадав польський шарже д аффер. Чехословацький премієр та міністр закордонних справ ще раз стверджує, що Прага хоче жити у добрих взаєминах з усіми сусідами, отже і з Польщею, та не буде толерувати ірредентистичної акції проти ніякої сусідньої держави.

—o—

Вислід самоуправних виборів.

ОЗОН НЕ ЗДОБУВ ПЕРЕМОГИ. — НЕВЕЛИКА ФРЕКВЕНЦІЯ У ВАРШАВІ.

В неділю 18-го ц. м. відбулися самоуправні вибори у Варшаві, Лодзі, Кракові, Познані та 55-ти менших містах і містечках і в 6.000 сільських громад західної Польщі.

Варшава: Згідно з провізоричними підрахунками у Варшаві здобули: Озон — 39 мандатів, ендеки — 11 мандатів, ППС — 27 мандатів, Бунд — 16 мандатів, О. Н. Р. — 4 мандати, жиди — 3 мандати. Коли йде про абсолютну більшість у новій варшавській міській раді, то її можуть осягнути Озон з соціялістами або Озон з ендеками й ОНР. Тому, що такі комбінації майже неможливі, політичні кола не ворожать новій міській раді довгого віку.

Краків: Християнсько-Народовий самоуправний фронт і Католицький Бльок — 23 мандати, ППС — 23, ендеки — 12, жиди — 14.

Познань: Ендеки — 52 мандати, ОЗН — 19, ППС — 1 мандат.

Торунь: Ендеки — 26 мандатів, ОЗН — 12, „Строніцтво Праци“ — 5, ППС — 5.

Лодзь: ППС — 32 мандати, ендеки — 18, жиди — 17, німці — 5.

Бидгощ: ОЗН та інші політичні й господарські групи — 16 мандатів, ендеки — 15, „Строніцтво Праци“ — 10, ППС — 6, німці — 1 манд.

Грудзьондз: ОЗН — 19 мандатів, ППС — 12, ендеки — 6, робітники — 2, ОНР — 1 мандат.

Іновроцлав: Ендеки 14 мандатів, ППС — 14, ОЗН — 4 мандати.

Виборча фреквенція у Варшаві була невелика, бо досягнула ледви 48.49%. В Лодзі голосувало 70% виборців. Малу фреквенцію, особливо у Варшаві, дехто намагається виправдати великими морозами. Озонова преса твердить, що не низька температура, але тактика опозиційних партій в останніх роках була причиною, що виборці не спішаться користати зі свого виборчого права.

Арештування у Стрию

На днях поліція у Стрию перевела основну ревізію у крамницях двох молодих українських купців: Іллі Дроня та Андрія Яворова зі Стрия. По ревізії поліція обох купців арештувала. Причина ревізії й арештування невідома. Дня 11. ц. м. поліція арештувала двох молодих українців: Адама Куровицького та Степана Пасічника мабуть тому, що перед прапором не скинули капелюхів. Обох арештованих випустили з арешту вже на другий день.

ВИЙШЛИ НА ВОЛЮ.

Дня 17. м. м. вийшли на волю з арешту у Стрию: Павло Клим з Мізуня, ... Михайлів з Велдіжа, Василь Бандера з Трос...ця, Марусяк і Мацевич з Долини та Василь Шкудар, урядовець філії „Просвіти“ в Р...тові. Дня 16. м. м. вийшов на волю Ярослав Ванх з Болехова, а 15. м. м. Зоня Левицька, Володимир Мацевич та Я. Кінецький — всі з Долини. Дня 24. м. м. вийшли на волю з арешту у Стрию Остап Каратницький та Михайло Лишиків зі Стрия. Поліція арештувала їх ще в липні ц. р. під закидом приналежности до ОУН, але по переведенні слідства припинено його. („Думка“).

Хорватія дістане автономію?

Як говорять у політичних колах Білгороду, уряд ухвалив проєкт автономії для Хорватії і предложить його парляментові навіть без згоди хорватського політ. проводу. У цій справі — як говорять — реґент Югославії Павло, в дорозі з Лондону, загостив до Загребу, де говорив з провідником хорватських автономістів д-ром Мачеком.

В міродайних кругах сподіваються, що д-р Мачек займе становище більш поміркованe. Премієр Стоядинович готовий нав'язати переговори з д-ром Мачеком, під умовиною, що домагання автономістів не будуть нарушувати постанов югославянської конституції.

Вислід виборів до словацького сойму.

ВИБРАНО 63-ОХ ПОСЛІВ.

Як ми згадували, минулої неділі відбулись вибори до словацького сойму. Як виходить з дотеперішніх вислідів, у цілій Словаччині віддано разом 1,254.000 голосів, з цього коло 97 відсотків на урядову листу. Деякі повіти віддали майже 100 відсотків голосів на урядову листу.

У Братиславі з 80.400 управнених до голосування голосувало 69.494, в тому 66.124 віддало позитивні голоси, 3.359 негативні. Всі німці, жиди й більша частина мадярів та чехів голосували позитивно на словацьку листу.

На кожних 20 тисяч позитивних голосів припаде 1 посольський мандат, тому словацький сойм буде складатися з 63-ох послів.

З польської преси.

Ендецькі тези в справі Унії.

„Після відвідин нунція“ — такий наголовок має передова стаття у „Слові Народовім“ (ч. 360 з 19-го грудня ц. р.). Це — як каже автор статті — декілька вияснень у звязку зі статтею „Діла“ п. н. „Відвідини Апостольського Нунція і його „слово“ („Діло“ ч. 281 з 17-го грудня ц. р.). У тій статті було сказано між іншим: „Релігійні питання Сходу Европи годі замкнути в політичній формулі в роді такої: „На Сході Европи католицизм сягає так далеко, як далеко сягає Польща“ („Слово Народове“ з 14. XII. ц. р.).

„Отож — пише п. (р.) у статті, якої наголовок ми навели на початку — ми хотіли би дати тут декілька слів пояснення. Ми зовсім не думали в наведеній формулі замкнути релігійні проблеми Східної Европи. Нам ішло радше про те, щоб виразно зарисувати одну історичну дійсність. А саме нам здається, що західно-европейські католицькі кола роблять основну помилку, думаючи, що Східню Европу можна навернути на католицизм від її периферій. Для Польщі це настільки важне, що таке навертання має відбуватися згідно з поглядом деяких духовних католицьких осередків — переважно французьких і бельгійсько-флямандських — польським ціональним і державним коштом. Тимчасом Східню Европу, на якої наверненні нам теж як католикам залежить, можна — на нашу думку — навернути тільки від сторони міста Москви або міста Києва у вужчих межах а не від сторони міста Дубна чи теж міста Львова. Таксамо для тієї місії важніші особи в роді фільософів Соловйова або Бердяєва і князя і ксьондза Волконського ніж митрополита графа Шептицького.

„На слушність нашої тези вказують історичні факти, вказує досвід Поссевина і досвід Шептицького. Особливо той останній. Поляк з польською національною свідомістю став русином і сьогодні навіть найвищим патроном українського напрямку серед русинів з тією місією, щоби бодай Київ, якщо не Москву, влучити в обсяг римо-католицького світу. Але тому, що осередком своєї праці вибрав Львів і за методу і форму орієнталізацію, а не окциденталізацію дорученої йому збірноти вірних, осягнув висліди протилежні до тих — хочемо вірити — які хотів осягнути. Підкопав тільки силу польського католицького осередка на периферіях Східної Европи, а не збудував нічого для справжньої Унії на тих теренах і серед тих людей, про яких головно йде.

„У звязку з цим виринає друге питання. Чи український напрямок або навіть нарід на якого істнування чи радше творення ми маємо свій власний погляд — може бути тим носієм католицизму, якого в ньому деякі чинники вже добачують? На нашу думку ні! Передовсім головний український осередок, що намагається воювати католицизмом, знаходиться у відношенні до Києва на периферіях і навіть на випадок якихсь великих політичних змін, які зрештою не приходять на кожний поклик, стрінеться без сумніву з контракцією сильнішого осередка. Далі сам внутрішній католицький дух українського осередка у Східній Галичині і на еміграції не є такий споений, як це речники українства вмовляють в церковну єрархію“.

Для підтримки тих своїх тверджень „Слово Народове“ покликується між іншим і на голосну вже статтю еп. Хомишина.

Італійський міністр закордонних справ у Будапешті.

Як це було заповіджено, вчора (в понеділок) в 10. год. приїхав до Будапешту італійський міністр закордонних справ гр. Чяно. На залізничому двірці привитали його: представник регента Гортія, ген. Яні, міністр закордонних справ гр. Чакі, члени уряду і дипльоматі представники Італії, Німеччини, Японії, Югославії та нац. Еспанії. Міністрові Чяно товаришить амб. Буті, посол Вітетті та багато урядовців італійського міністерства закордонних справ, а також мадярський посол у Римі барон Віллані.

З двірця відїхав гр. Чяно в товаристві графа Чакі до гостинниці „Дунапальота“, опісля відвідав прем. Імредія та мін. Чакія, пополудні — регента Гортія.

Празький парлямент видав судові Бродія і Фенцика.

Як подає „Прагер Прессе“, іммунітетна комісія празького парляменту на внесок посла Ліхнера рішила видати б. закарпатських послів д-ра Фенцика і Бродія. Ця постанова впливе на денний порядок одного з найближчих засідань парляменту.

По широкому світі.

Італійський премієр Мусоліні виголосив промову при оснуванні міста Карбонія на Сардинії. Він не порушив домагань під адресою Франції, як цього загально сподівалися.

Еспанський національний уряд не приняв би папського ні американського проєкту посередництва у справі замирення.

Папа знову дістав гострий атак астми.

У Мексику дійшло до кровавих сутичок з членами організації „золотих сорочок“.

Мадярський уряд ухвалив новий декрет, який мабуть обмежить участь жидів у господарському житті до 7-ох відсотків.

Сензаційна фінансова афера в Америці.

В Злучених Державах вийшла на яву незвичайна афера. Фінансіст Филип Музік, відомий під іменем Доналда Костера, відібрав собі життя. Виявилося, що він у порозумінні з гангстерами вів контрабанду алькоголю та зброєю. 1938 р продав він 100.000.000 набоїв та 100.000 крісів, які вислав до Англії, відтак до червоної Еспанії.

Це найбільша афера від часу памятного краху Івара Кройгера. Вислідом махінацій власника фірми, Филипа Музіка, акціонарі втратять щонайменше 27.000.000 долярів. 1,282.983 гриндерських акцій, які находяться в руках 13.500 осіб, треба вважати за втрачені. Прокуратура казала арештувати брата Филипа Музіка, який виступав під прізвищем Джорджа Дітріха. Стверджено, що в обманствах брав участь і третій брат — Роберт Музік-Дітріх. Слідство комплікується через те, що судові акти, які відносилися до попередніх афер Музіка, пропали без сліду.

Найбільш сензаційно представляється слід слідства в справі торговлі зброєю. Виявляється, що фірма Музіка в значнім розмірі фінансувала війну Болівії з Параґваєм за Чако, щоби доставляти зброю обом сторонам. Музік доставляв теж у великих скількостях амуніцію для барсельонського уряду. Представник прокуратури заявив журналістам, що в аферу вмішано багато людей.

Дві години в українському шпиталі.

СВЯТО ВІДСЛОНЕННЯ ТАБЛИЦЬ ФУНДАТОРІВ САЛЬ У ШПИТАЛІ ІМ. МИТР. АНДРЕЯ.

В неділю 18-го ц. м. в год. 12-тій вполудне відбулося у шпиталі ім. Митрополита Андрея свято відслонення таблиць фундаторів саль. У святі взяли участь репрезентанти українських установ, запрошені гості і представники преси. Між приявними були між іншими протоігумен ОО. Студитів **Климентій Шептицький** і проф. **Маріян Панчишин.**

Свято відкрив короткою промовою заступник голови Надзірної Ради Народньої Лічниці **о. Юліян Дзерович.** Після того директор шпиталю **д-р Тит Бурачинський** в обширному рефераті подав зібраним інформації про стан шпитальництва в Польщі і на цьому тлі як теж ілюструючи свої міркування деякими даними зі шпитальництва в західньо-европейських державах представив стан шпиталю ім. Митрополита Андрея, його теперішню працю та можливости розвитку. Нема ще року як шпиталь відкрили, а вже виявилося, що він за малий, за тісний і конче треба його розбудувати, про що Т-во „Народня Лічниця" вже мусить думати. Д-р Бурачинський подав до відома, що один відділ шпиталю примістився тепер тимчасово в сусідньому домі ОО. Студитів, що треба завдячувати о. протоігуменові Климентієві, який радо і справді з великою прихильністю пішов назустріч управі шпиталю у справі тимчасового поширення праці тієї гуманітарної установи. Д-р Бурачинський підкреслив теж у своому рефераті заслугу тих осіб, що уфундували окремі салі: покійних **Емілії Шафранської, д-ра Евгена Лурделла і радн. Спиридіона Баньківського** та живих радн. **Михайла Грицака** і інж. **Павла і Марти** зі Стефановичів **Дутбаків.**

Приявні мали змогу потім оглянути таблиці з іменами фундаторів приміщені над дверми саль, що їх вони уфундували. Таблиці, які проектував молодий маляр **Володимир Баляс,** виконав у сірому мармурі відомий різьбар **Андрій Коверко.** На відслонені таблиць офіційне свято скінчилося.

Представники преси і приявні гості мали змогу оглянути уладження шпиталю і особливо новозаінстальований наймодерніший апарат т. зв **стабілівольт** для лікування недуг проміннями Рентгена. Докладні інформації про цей апарат подала д-р **Рудницька-Криштальська,** що веде цей відділ.

Користаючи з увічливости д-ра **О. Подолинського** представники преси оглянули положничий відділ шпиталю на третьому поверсі, як теж ріжні улаштування адміністраційно-господарської ділянки і вкінці дуже милу, затишну і чудово уладжену капличку. Всюди вражала чистота і незвичайна охайність — можна вірити, що пацієнти того єдиного у нас українського шпиталю можуть почуватися якнайкраще.

Розуміється, що присутні на цьому святі журналісти не могли поминути нагоди, щоб відвідати одну з пацієнток, відому нашу діячку п. **Іванну Блажкевичеву.** З радощами ствердили, що всяка загроза минула і п. Блажкевичева починає приходити до здоровля, хоч важкий її стан вимагатиме ще довгого лікування. Добрий і бадьорий настрій нашої діячки — це запорука, що незабаром побачимо її знову у рядах тих, що працюють.

При нагоді ми довідалися, що в найближчих днях Народня Лічниця відкрие передшлюбну порадню. **об.**

Українізація адміністраційного апарату Карпатської України.

Згідно з урядовими постановами, до трьох місяців вільно ще уживати в урядах Карпатської України чеської мови. Українська закарпатська преса домагається, щоб, не зважаючи на це, всюди переходити на українську мову та щоб урядовці-чехи говорили з інтересантами виключно по українськи. **(ВУ)**

Присуд на черновецьких замаховців.

Військовий суд у Чернівцях видав минулої суботи присуд проти членів „Куреня Смерти", що виконали замах на б. предсідника військового суду в Чернівцях, полк. Крістеску. Учня Леоніда Лютовічі засудили за намагане політичне вбивство на досмертні тяжкі роботи, студента з Ясс Станеску, що дав приказ виконати цей атентат на таку саму кару, Александра Рахмістрюка за співучасть в атентаті на 25 літ тяжких робіт. Крім того засуджено ще двох гімназистів: одного на 25 літ тяжких робіт, другого на 15 літ тяжких робіт. Міщанина, що скоронив у себе в помешканні боєвика, засудили на два роки вязниці, його жінку звільнили.

Сензаційна розправа

за спробу викрасти Ст. Бандеру з вязниці.

ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНИХ.

ПАТ повідомляє:

У дальшому процесі за намагане звільнення Ст. Бандери з вязниці у Вронках зізнавали інші підсудні. Підс. **Ян Йозвік** не признався до вини. Підс. **Вінкентій Кужвський** признався частинно до закинених йому вчинків запевняючи, що задумував поінформувати про все вязничну владу. Далі підсудний зізнав, як мали звільнити Бандеру та коли і де мав дістати винагороду за співучасть у змові. **Підс. Кужвська** зізнала, що її чоловік розкрив перед нею „коншахти" зі Заборовським та Куспісем і говорив про плянований виїзд до Львова. Одначе підсудна радила чоловікові, щоб не мішався до цих справ. А що зізнання підсудних Кужвських надто ріжнилися між собою — суд доручив відчитати їх зізнання зложені у слідстві.

ЯК ВЛАДА ДОВІДАЛАСЯ ПРО СПРОБУ ВИКРАСТИ СТ. БАНДЕРУ.

Перший зізнавав **св. Кобилецький,** начальник вязниці у Вронках. По переведенні Ст. Бандери з вязниці у Святім Хресті до Вронок звернули йому увагу, що можуть бути спроби увільнити засудженого і тому Бандеру дуже запопадливо берегли. В таких умовинах на думку свідка можливість втечі була виключена, про що змовники не могли знати.

Св. Пілька, б. вязничний сторож, тепер торговець у Шамотулах зізнав, що Заборовський прибув до нього з Куспісем і запропонував йому приступити до змови за 2.000 зол. Тоді то Заборовський оповідав, що він сам мав дістати винагороду у висоті 15.000 зол. Його завданням було підшукати відповідну людину, яка перевелаб Бандеру через кордон до Німеччини. Свідок удавав, що згоджується на це і вказав на якогось Гломба, як провідника через зелений кордон. Про всі „махінації" свідок повідомив поліцію і таким чином виявилась ціла змова.

ПРОМОВА ПРОКУРАТОРА.

По зізнанних свідків промовляв прок. Міхна занявшись наперед особою підс. Йозвіка, щодо якого цофнув акт обвинувачення з огляду на відсутність достаточних доказів вини. З черги прокуратор обговорив змову між підсудними, щоб увільнити Бандеру. Прокуратор не погоджується з обороною, що до змови [illegible] Тарас Бандера. Прокуратор уважає Куспіса дійсним організатором змови,бо він усе організував та полагоджував. Про Тараса Бандеру не говорив нічого у слідстві ні Куспіс, ні Заборовський ні теж Кужвський. Все це опрокидує тезу Куспіса, що він був лише виконавцем Тараса Бандери. Навпаки навіть потверджує закид обвинувачення, що він дійсно загнував без [illegible] організацію і був її керманичем. Далі прокуратор схарактеризував особу Степана Бандери та його шкідливу діяльність на шкоду Польщі, пригадав його політичні провини і кари. [illegible] вдалось утекти, безсумніву він би закордоном дальшу акцію проти Польщі. Всі ці обставини дуже обтяжують Куспіся, який здавав собі з цього справу. Прокуратор пригадав, що сам Куспіс був засуджений на 5 років вязниці за терористичний напад. Амнестія зменшила йому цю кару, але по виході з вязниці вернувся на злочинну дорогу. Вчинок Куспіся доказує, що він не поправився та є небезпечним для правного ладу. Прокуратор зажадав для Куспіся 8 років вязниці.

Далі прокуратор гостро осудив співучасть інших підсудних у змові, ціллю якої було звільнення ворога Польщі. Вина інших підсудних на думку прокуратора доказана і тому прокуратор зажадав для підс. Заборовського та підс. Кужвського по 5 років вязниці а для Кужвської два роки вязниці.

ПРОМОВИ ОБОРОНЦІВ.

Оборонці промовляли в суботу і в понеділок 19. ц. м. На промови оборонців реплікував прокуратор піддримуючи в цілій основі своє попереднє становище.

ПРИСУД.

Опісля трибунал по нараді оголосив такий присуд: **Куспіся на 8 років вязниці, Заборовського на 3 роки вязниці, Кужвського на 3 і пів року вязниці та Кужвську на 6 місяців вязниці з припиненням виконання кари на 3 роки і 100 зол. грижни.** Підс. Йозвіка суд увільнив від вини і кари.

В мотивах предсідник трибуналу зазначив, що підс. Куспіс був організатором і керманичем змови з метою увільнити Бандеру. Суд признав, що підс. Заборовський діяв свідомо. Отже приступив до змови і намовляв до співучасти дальші особи з наміром здійснити плян Куспіса. Підс. Кужвський допустився злочину як урядовець не повідомляючи про все своєї влади. Крім того допустився обману. Кужвська приймала від чоловіка гроші, хоч знала, що походять з провини. Підс. Йозвіка суд увільнив, бо не було доказів вини.

Сторінка без політики.

Кілько було населення на світі в 1937 р.

З останнього статистичного бюлетину Ліги Націй виходить, що на земній кулі було в 1937 році 2.134 міліони населення. Більше як половина з цього числа припадає на Азію, в якій крім совітської частини Азії, мешкає 1.124 міліони мешканців. З інших частин світа найбільше населення має Европа (без совітської Росії), бо аж 397 міліонів. Обі Америки мають 271 міліонів населення. В Азії найбільше мешканців має Китай, бо аж 450 міліонів мешканців, далі Індії з 374 міліонами, Японія з Кореєю та Формозою — 100 міліонів, Голяндські Індії — 67 міліонів, Індокитай — 23 міліони, Іран — 15 міліонів та филипінські острови — 13 міліонів. В інших краях Азії населення ніде не сягає 10 міліонів населення.

В Европі найбільше населення має тепер Німеччина, бо аж 79 міліонів по прилученні Австрії та Судетів. Англія разом зі Шкотією, Валією та північною Ірляндією має 47 міліонів населення. Італія 43 міліони населення, Франція 42 міліони, Польща 35 міліонів, Еспанія 24 міліони, Румунія 19 міліонів, Югославія 15 міліонів, Мадярщина 10 міліонів. Населення інших менших держав в Европі не сягає 10 міліонів в кожній з них.

В Америці перше місце займають під оглядом числа населення Злучені Держави, що мають 130 міліонів в Полудневій Америці Бразилія 43 міліони. Інші держави Америки мають далеко менше населення. І так Мексик начислює 19 міліонів мешканців, Аргентина 12 міліонів, Канада 11 міліонів, Колюмбія 9 міліонів. Усі републики Середущої Америки мають 21 міліон населення, а інші републики в Полудневій Америці, крім Бразилії та Аргентини, не мають навіть 40 міліонів населення. Отже Чіле, що конкурує радо з Бразилією та Аргентиною, має 4½ міліона населення, Болівія 3 міліони, Парагвай не має навіть одного міліона.

В Африці найбільше населення має Нігерія, бо аж 19 міліонів, а черги Єгипет 16 міліонів населення, французька Західна Африка 14 міліони та Конго і Полуднево - Африканська Унія по 10 міліонів населення. Решта припадає на ріжні кольонії та мандатові округи. Єдина незалежна муринська держава Ліберія не має навіть три міліони населення.

Австралія має 7 міліонів населення. Нова Зеляндія 1½ міліона населення. Решта припадає на мешканців ріжних островів

Канадійські пятенята при забаві.

Пятенята — це вже не хволі немовлята, лиш чарівні дівчатка з ніжною шкірою та незвичайно гарним личком! Свою красу та свій чар завдячують пятенята вдумливості та розумові д-ра Дафо, який з усіх мил світа вибрав для них мило, що його виробляють тільки на найкращім оливковім олійку Пальмолів.

Тривка ондуляція для мужчин.

Англійський фризієр із льондонської Реджент Стріт зареклямував доволі оригінально своє заведення, яке йшло йому доволі марно. Чому лиш жінки мають той привілей робити собі тривку ондуляцію? Невже мужчини не можуть собі теж прикрашувати тривкою ондуляцією голови. Оттакі думки снував дотепний льондонський стрижій і за кілька днів на виставі його заведення появилися моделі мужеських голов із закрученими причісками.

Та дотепний фризієр не вдоволився цим. Він пішов далі у своїх дослідах над прикрашуванням мужеських голов. Він створив кілька типів стандардових причісок, розуміючи, що причіска повинна не лиш прикрашувати мужеську голову, але і підкреслювати теж її вдачу та символізувати до деякої міри професійну працю мужчини. Нпр. фризура адвоката, чи судді повинна мати зовсім інший вигляд, ніж причіска директора театру, чи актора. Таких стандардових типів створив згаданий фризієр чотири, а саме: „Глъостер", „Портленд", „Майор" і „Регент".

Американські дивоглядні закони.

Ми вже писали про те, що американці мають у ріжних стейтах ріжні закони, іноді дивоглядні, які собі взаїмно суперечать.

Тепер американські правники обчислили, що на терені всіх стейтів Злучених Держав обовязує 1156744 ріжних законів та правних приписів. Те число обіймає федеральні закони та закони поодиноких стейтів. Те величезне число законів і приписів, яких просто не можна запамятати, містить у собі безліч абсурдальних приписів, що не мають тепер найменшого застосування в житті. В деяких стейтах обовязують ще й до нині приписи, що точно подають виміри хустинок до носа. У Каліфорнії господиня дому мусить виварити стирку після вжитку під загрозою кари. У стейті полуди. Кароліни ліжка подругів мусять бути віддалені від себе на 2 стопи.

Не диво, що в державі, в якій так багато преріжних законів, є теж чимало правників, що мусять ломити собі голову, як іноді вибристи із правничих клопотів.

ПІДРУЧНИК... КОХАННЯ.

Так зв. підручники доброго виховання „савоар вівр", що їх ще недавно всі так висмівали, знову стають модні. Дотепні французи впали навіть на думку видати підручник любови. Автором того оригінального підручника є Поль Ребо. На той французький підручник любови складаються не лиш поради, як треба поводитися в ріжних конкретних випадках, але і з описів, як у ріжних ситуаціях поводилися ріжні люди. Можна сподіватися, що та дивоглядна, хоч і дотепна книжка матиме чималий успіх не лиш між французами.

—o—

329 КІН У ПАРИЖІ.

Париж має тепер у самім місті точно 329 кінотеатрів, разом із передмістями столиця Франції має 556 кін.

У 1935 р. середмістя мало лиш 276 кін і на периферіях 223, отже за три роки прибуло 57 нових кінотеатрів. Із загальної кількости паризьких кін присвячених великим прем'єрам т. зв. ексклюзівіт, це, що в нас називають „першими екранами". Ті кіна приміщені здебільша на Елисейських Полях або на великих бульварах.

—o—

ТРАГЕДІЯ МОРСЬКОГО ЛІХТАРНИКА.

Всі льондонські щоденники принесли недавно вістку про тиху драму, що її пережив ліхтарник із морської сиґнальової вежі в Ебісті. Той ліхтарник благав кілька днів помочі при помочі радія, одначе даремне. Він попав у важку хоробу, одначе не міг покинути свого відлюдного віддального становища. Два його помічники вибралися необережно на прибережну прогулку, з якої з невідомих причин не вернулися. По кількох днях зявилися недалеко ліхтарні дві рятункові лодки, які з важким трудом добилися до ліхтарні. Виснажений ліхтарник зіхав негайно після того, як прибула поміч.

—o—

СТОЛІТТЯ ДРУКАРЯ МАТЕРІЙ.

Цього місяця минає 100 літ від смерти славного свого часу баварця Оберкампфа, який емігрував із Баварії та поселився у Франції. Оберкампф здобув тоді славу як перший мануфактурник. Оберкампф перший почав продукувати матерії, на яких під пресою друкував ріжні колірові взори. Давніше робили це ручно. Його вироби мали великий успіх на дворі Людвика XVI. та Наполеона. Цісар Наполеон навіть особисто удекорував Оберкампфа лентою Почесної Леґії.

ПРОХОЖІ З ЛІХТАРНЯМИ.

Начальник відділу колового руху в місті Кольомбо (Полуднева Кароліна у Злучених Державах) придумав незлий плян. З уваги на нещасні події, які трапляються на вулицях і шасі, він видав наказ, яким доручив прохожим носити в руці після заходу сонця білу хустку або часопис. Якщо й це не поможе, то шеф заповів, що приневолить усіх носити з собою ліхтарні.

Українська делеґація не прибула...

Варшава, 19. грудня.

Дня 16. ц. м. відбувався у Варшаві зїзд Союзу Рільничих Палат та Організацій, до якого — як відомо — належить також і наш **„Сільський Господар"**.

Власне неприявність українського делеґата, якогѣ промов учасники очікували зі спеціяльним зацікавленням, усіх заскочила і примусила шукати ріжних причин та пояснень абсенції. На цю тему багато говорили м. ін. у кулюарах та в буфеті.

Голова Союзу пос. Собчик, що заповів **скликання загально-краєвої рільничої наради** у Варшаві для всестороннього обговорення ситуації хліборобства, не умів дати в цій справі ніяких пояснень. **КТВ.**

Від Редакції: Тому, що ця вістка появилася також і в деяких органах польської преси (за ПАТ-ом), поміщуємо її у нас та одночасно зазначуємо, що представник „Сільського Господаря" не прибув на ту нараду тому, що захворів і досі лежить хорий.

За суспільно-господарську розбудову карпатських українців.

Обговорюючи питання господарської розбудови краю, українська преса зі Закарпаття стверджує, що чеська адміністрація у порозумінні з мадярськими поміщиками вела протиукраїнську політику. Українець важко працював по лісах, за те його переслідували, обвинувачували в ірредентизмі, закладали чеські й жидівські школи. Не диво, що в таких умовинах карпатські українці не витворили верстви купців, промисловців, фінансістів ні навіть ремісників. Господарсько-суспільна політика уряду мусить змагати до ліквідації цих слідів чужого панування.

Напад мадярських диверсантів на Словаччину.

Словацьке Пресове Бюро повідомляє: Вночі з 18. на 19. ц. м. ватага мадярських диверсантів перейшла в околиці Требишова словацький кордон і почала перестрілку. В день диверсанти, скріплені реґулярними мадярськими військовими частинами обсадили відтинок словацької залізниці під Кошицями та заняли місцевости Кузніце та Сланец. Вивязалася перестрілка між напасниками й словацькою жандармерією, підчас якої було кілька вбитих і ранених. Щойно, чеське військо прогнало мадярів.

Премієр Тісо повідомив про цей напад чеського посла в Будапешті та уповажнив його зложити рішучий протест.

—о—

Серія страшних катастроф.

В КАНАДІЙСЬКІЙ КОПАЛЬНІ.

У місцевости Сідней Майнс у стейті Нова Шкотія в Канаді дійшло до страшної катастрофи в копальні, в якій згинуло 14 робітників, 50 вуглекопів важко ранених, а кількадесять легко ранених. До катастрофи дійшло тому, що вірвався кабель, на якім зїзджало кількадесять ваґоників з 200 робітниками до праці. Тому що кабель відірвався ваґоники полетіли з нечуваною швидкістю. Хто відважився вискочити у вузькім шибі важко покалічився або потовкся. Всеж таки багато вуглекопів зарискувало життям і вискакувало з ваґоників. Хто пізніше рішився зарискувати — дорожче за це заплатив. Злетівши коло 10.000 стіп у глибину з ваґоників залишилась купа поломаних дощок і погнутих штаб, що розчавила вуглекопів. Вістка про страшну катастрофу пригнобила страшенно мешканців міста, бо робітники їхали до копальні, щоб запрацювати на свята: з цією метою управа заанґажувала більшу кількість робітників, головно жонатих, які мають діти. Згадана катастрофа є одною з найбільших катастроф у Канаді.

42 ОСОБИ ВБИТІ У ЗАЛІЗНИЧНІЙ КАТАСТРОФІ В БРАЗИЛІЇ.

У стейті Мінас Герас у Бразилії дійшло до великої залізничої катастрофи наслідком поганого пересунення рейок. Між подорожніми, з яких більшість спала, повстав страшний переполох. Одні з подорожніх збожеволіли. Чотири ваґони зовсім знищені. В катастрофі згинуло 42 особи, коло 60 важко ранених. На місце катастрофи виїхали негайно ратункові поїзди.

ПОРОХІВНЯ НЕДАЛЕКО ТОКІО ВИЛЕТІЛА В ПОВІТРЯ.

У порохівні під Токіо дійшло до вибуху, в якім згинуло 13 робітників. Крім того вибух знищила чотири будинки порохівні. Сила вибуху була така велика, що в доокаличних домах вилетіли шиби.

ВЕЛИКІ ПОЖЕЖІ.

В неділю 18. ц. м. вранці вибухла грізна пожежа на залізничім двірці в Утрехті, що є важною вузловою стацією голяндських залізниць. Пожежа поширилася дуже швидко наслідком сильного вітру і знищила будинок, в якім була більшість бюр двірця. Багато поїздів приїхало з великим опізненням.

У Брукліні, портовій частині Ню Йорку вибухла в понеділок 19. ц. м. велика пожежа у двоповерховім магазині, що могла прибрати страшні розміри. В магазині згоріло 270.000 гальонів спірту, оліїв, нафти та багато фільм. Тому, що магазини лежать на території, що підлягала воєнній маринарці, ратункову акцію вела пожежна сторожа маринарки, але щойно з допомогою міської пожежної сторожі зльокалізувала вогонь. Шкоди велитенські. Її висоти покищо не оголосила влада маринарки.

ДВА ЗБІРНИКИ З МЕЛЯСОЮ ТРІСЛИ ВІД МОРОЗУ.

В неділю 18. ц. м. рано тріс велитенський збірник з мелясою, місткости 4.200 тон, у порті Зеебріґґе. Хвилі меляси розлились негайно довкруги і перекинули другий збірник з мелясою місткости 2.200 тон та збірник з креозотом, місткости 550 тон. Опісля хвилі знищили мур коксових інсталяцій та кілька вагонів з коксом. Здогадуються, що збірник тріс наслідком сильного морозу. Шкода сягає кільканацять міліонів франків.

Сильна „Просвіта" — сильний нарід! Скріпіть „Просвіту" щедрим датком на нитку в її ювілей!

ФРАНЦІЯ ВИШЛЕ ОФІЦІЙНОГО ПРЕДСТАВНИКА ДО БУРҐОСУ.

Французький уряд в найближчих днях заіменує свого представника при еспанськім нац. уряді, не буде це ідентичне з визнанням цього уряду.

Взаємини Парижа з Бурґосом є необхідні з господарських мотивів: перед домашньою війною Франція займала перше місце в еспанській торговлі, у двох минулих роках втратила 5 міліярдів франків. Франція висилає представництво до Бурґосу під натиском господарських кол. Становище франц. амбасадора в Барсельоні необсаджене.

Показ битого дробу.

„Товариство Годівлі Дробу" уладило 20. ц. м. під протекторатом Львівської Хліборобської Палати показ битого дробу. Перед показом відбулася коротка конференція для представників львівської щоденної та хліборобської преси, підчас якої д-р Е. Томашівський висував учасникам конференції потребу відповідної пропаганди за збільшенням консумції битого дробу, очевидно вищого сорту. „Товариство Годівлі Дробу" довело до того, що внутрішньо-краєвий ринок збуту можуть обслуговувати за посередництвом згаданого Т-ва вже поодинокі продуценти, звільнюючися таким чином від посередництва перекупнів. Це очевидно має для продуцента велике значіння та приносить йому куди більшу користь як давніше, хоч початки ще дуже малі й важкі.

Підчас конференції забирали ще слово: дир. О. Радловський та п. Вірга, власник фірми, що займається перепродажею битого дробу.

Після конференції учасники перейшли до льокалю „Т. Г. Д.", де мали змогу наочно переконатися, яка ріжниця між битою птицею, яка походить від зорганізованого продуцента і звичайним дробом, буцімто дешевшим, що його перепродують ріжні перекупні. Головним завданням „Т. Г. Д." — це повести при допомозі преси відповідну пропаганду між консументами, які ще не мають відповідного зрозуміння для битої „випродукованої" птиці.

Тому, що ця доволі цікава справа може й українським продуцентам принести чималі користи, помістимо, по змозі, в найближчому часі фахову статейку, яка точними даними, цифрами й доказами зможе переконати про вищість битої „випродукованої" птиці над звичайною.

НОВИНКИ.

— **Магазин постелі Р. Джала** — Львів, Хорущини 5, поручає ковдри, матраци — переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. Приймає піря до прання. Тел. 294-81 1825 63-100

— **„Хром"**, Львів, вул. Руська 20, тел. 271-83, поручає по найдешевших цінах футра жіночі і чоловічі та всякого роду футряні шкірки, як також перекрашує і переробляє уживані футра за найновішими фасонами. 2259 —?

— **Космео** — Львів, Миколая 7, фахово порадить Вам Пані, як раціонально плекати вроду. 2933 3-20

— **„Свят-вечірні й різдвяні страви"**. Книжка на часі! 80 сот., порто 25 сот. В книгарнях і в „Новій Бібліотеці" Львів, Копцова 4. 2996 1-7

— **З якнайкращих** шкірок футро — поручає **і виконує у нас тільки Юліян Глушевський — рік оснув. 1928 — Львів, пл. Капітульна 3. І. пов., телефон 254-46.** 2500 116-?

— **В Українськім Лікарськім Товаристві** чергові сходини членів у пятницю 23. грудня ц. р. в год. 7. ввечір у власній домівці. На сходинах матиме д-р Роман Крупка відчит п. н. „Есенціональна гіпертонія". 2989

— **Відчит д-ра Д. Донцова:** „Загадка III. Німеччини", уладжений Філією „Т-ва Наук. Викладів ім. П. Могили" **буде повторений** у четвер 22. ц. м. в год. 18 на „Бесіді". 2990

— **Різдвяне печиво.** Що пекти на свята порадить і покаже п. Наталка Гаврих-Костецька дня 21. ц. м. в середу у клюбі „Нової Хати". Показ відбудеться в 6. год. у кухні „Труду". 2991

— **Не забудьте** при закупні товарів на свята засобитися в порошки до печива, ванілін, цукор і олійки „Ароза", необхідні при приладженню святочного печива. 2997

— **Обіжник міністра освіти про замкнення шкіл.** Міністерство освіти пригадує, що дирекції та управи шкіл уповажнені замикати школи або звільняти шкільних дітей від занять, якщо мороз є вище 15 ступнів Цельзія, якщо є більші снігові опади та сильні вітри, хоч мороз менший ніж 15 ступнів Цельзія. При замиканні шкіл треба теж брати під увагу віддалення школи, комунікаційні засоби і засоблення дітей в теплу одіж та взуття. Підчас замкнення школи не треба переривати дожинлювання дітей, які зголосяться до школи.

— **Наша Служба Божа в радіо.** В четвер 22. ц. м., в день Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці, трансмітує львівське радіо Службу Божу з Успенської церкви. Проповідь виголосить Високопреосвященний Митрополит. Початок трансмісії в год. 9.

— **Контингент для адвокатів.** У найближчому числі урядового денника міністерства справедливости буде оголошений розпорядок міністра справедливости у справі контингенту для нових адвокатів. Розпорядок обійме 7 апеляційних округ.

— **Доплата до поштових марок на зимову допомогу.** Міністерство пошт і телеграфів видає серію марок з доплатою на зимову допомогу. Серія марок вийде в обмеженій кількости і буде складатися з трьох марок: 5 сот. з доплатою 5 сот., 25 сот. з доплатою 10 сот. і 55 сот. з доплатою 15 сот. Перша марка за 5 сот. з доплатою 5 сот. появиться в розпродажі вже в середу 21. ц. м. Чергові марки появляться в половині січня 1939 р.

— **В 60-ліття ген. М. Омеляновича-Павленка,** що припадає в середу 21. ц. м. Т-во Українських Інжинірів у ЧСР у Празі улаштовує відчит на тему: 1) „Елястичність" в обороні; 2) „Рік 1920" (війна проти червоної армії в освітленні воєнних авторитетів: ген. Л. Форі, Кукшеби та інших). Поч. реферату в год. 7.30 веч. в каварні „Метро", Прага II., Народні ч. 25, І. поверх.

— **Двох ендецьких студентів вийшло на волю.** „Слово Народове" з 18. ц. м. (ч. 359) повідомляє, що в суботу 17. ц. м. вийшов на волю студент львівської політехніки Болеслав Кроковський, якого поліція арештувала 4. листопада ц. р. під замітом противиборчої акції. Одночасно вийшов на волю студент медицини Тадей Шіманек. Тепер у слідчім арешті залишилося 7-ох ендецьких студентів: 3-ох арештованих у листопаді і 4-ох арештованих по останній ревізії в польськім „Домі Медиків" при вул. Слодовій.

— **Краєва хроніка.** В Липниках, пов. Камінка Струмилова пожежа знищила господарські будинки Анни Сороки зі збіжжем; хату з крамницею вартости 5.600 зол. Причиною пожежі був мабуть підпал. Влада веде слідство. — В Осмолоді пов. Долина урядовець фірми Ґлезінґго Яків Пельц дістався під 19-метрову колоду і по двогодинних муках помер.

— **Нагла смерть проф. Врублевського.** В неділю 18. ц. м. помер нагло на недугу серця в 70. році життя голова Польської Академії Наук і професор краківського університету д-р Станислав Врублевський, один з найвизначніших знавців римського права, автор багатьох наукових праць з ділянки цивільного, торговельного і вексельного права. Проф. Врублевський приїхав до Варшави у звязку зі засіданням польської кодифікаційної комісії.

— **Примусова праця в Румунії.** Місто Арад у Семигороді завело примусову службу для всіх мужчин до 60. року життя. Мужчини обовязані 5 днів виконувати для міста ріжні публичні роботи. Від цього обовязку можна звільнитись по заплаченні 50 леїв за кожний день праці. З призбираних таким чином грошей місто буде будувати нові дороги і консервувати старі.

— **Афера з перепачковуванням еміґрантів.** Французька митна влада викрила тайну організацію пачкарів в Анемас. Ця організація займалась пачкуванням товарів і нелеґально перевозила еміґрантів зі Швайцарії до Франції. В аферу вмішаний швайцарський громадянин Яків Бльох і шофер Поль Жаво, яких поліція арештувала. Вони в останніх тижнях перевезли нелеґально кількадесять осіб самоходами до Екс ле Бен у Франції.

— **Кара смерти за крадіж самоходу.** В пятницю 16. ц. м. опівночі страчено 24-літнього Вілля Геллера, якого двічі засудив на кару смерти трибунал у Нірнберзі за крадіж самоходу, намагане вбивство і нарушення закону про охорону внутрішнього миру. Засуджену з ним на кару смерти Анну Мендль канц. Гітлер помилував і замінив їй кару смерти на досмертну вязницю.

— **Велику протирелігійну пропаґанду** зорганізували Совіти у звязку зі святами Різдва Христового. З великим завзяттям безбожницьку пропаґанду ведуть головно у Сов. Україні. Колишня Печерська Лавра в Києві, що її замінили большевики на „протирелігійний музей" є головним осередком пропаґанди. В останніх днях виїхало з Харкова коло 360 фабричних робітників, щоб відвідати Печерську Лавру. В Києві, Харкові, Москві та Ленінграді викупили вже всі запаси прикрас на ялинки. З цього факту дуже невдоволена совітська преса, яка пише, що дозвіл на ялинки у приватних домах, публичних будівлях і на міських площах збільшив активність вірних, які ведуть пропаґанду за поворотом до Православної Церкви.

— **Ріжні вісти.** У Відні помер довголітній міністр фінансів Австрії д-р Райш. — У летунській катастрофі згинув один з найкращих совітських летунів В. Чкалов, який відбував пробний лет на літаку нової конструкції. — В королівській палаті в Неаполю відкрили кухню для найбідніших. Кн. Піємонту, дружина італійського престолонаслідника, сама роздає страви найбіднішим.

— **Запір.** Завідомлення начальних лікарів у лічницях для недуг шлунка і кишок підкреслюють, що гірка вода Франціска Йосифа є першорядним природним протизапорним засобом.

—o—

З опери.

ОПЕРОВЕ СТАДЖІОНЕ У ЛЬВОВІ

Оперове стаджіоне у Львові під дирекцією А. Дідура виставило в цьому місяці під орудою диригентів Лерера і Вольфсталя три опери: часто виставлювані в останніх роках: **„Цирулика Севільського"** і **„Гальку"** та одну давно у Львові позабуту, хоч і стару, добре відому **„Міньон"** Томаса. Щодо перших двох названих, то повновну їх виставу годі нам уважати якоюнебудь музичною подією сезону. Не зважаючи на участь у них знаменитих під кожним оглядом **Еви Бандровської** (Розина в „Цирулику") та **Зенона Дольницького** як Фіґара і Януша в „Гальці", не зважаючи дальше на заанґажування деяких нових на львівській сцені гостей: диригента **Б. Вольфсталя** (у „Гальці"), двох тенорів: **В. Чічідеаме** з Букарешту (ліричний, фальсетовий голос у ролі Альмавіва) та **Е. Вейзіля,** що як дебютант добре представився в партії Йонтка з „Гальки", — врешті знайомої з минулорічного виступу у Львові в „Аїді" п. **Червінської-Орловської** у титуловій ролі Гальки, — рівень вистави був усеж невисокий, давні прикмети і проґріхи в музичному опрацюванні й інсценізації таки залишились, особливож у „Цирулику". Відновлення на львівській сцені „Міньон" треба повитати радо. Воно пригадало нам давні „романтичні" передвоєнні часи не тільки оомантичною, хоча незручно переведеною фабулою лібретта, але й кольоритом музичним, що хитається між Гуно[illegible] дом та Бізетом (порівняй головні арії титулової ролі Міньон із відомими аріями Маргарити й Кармени!).

Також і обсада головних роль, за винятком згаданого вже тенора п. Вейзіля і мініятурної кольоратурної сопраністки п. Д. Слечковської у партіях Вільгельма та Люцини була віддана місцевим силам. І так титулову ролю Міньон креувала добре й інтеліґентно надійна дебютантка, учениця Дідура, меццосопраністка п. Котулявівна; головну басову партію опери, батька Міньон Льотарія, мусів заступити в останньому моменті за часто недиспонованого п. Качмар[illegible] — старий знайомий львівської сцени, п. Тарнавський. Решту партій опери, що мають більше декоративне, ніж музичне значіння, креували: бас Лабазевич (Джарно), баритон Віліньський і Галінська.

Хори львівської опери як давніше, так і під цю пору визначуються добрим згуком, чистою інтонацією, прецизною ритмікою і живою сценічною участю, що при малій кількости дорівочних проб особливо заслуговує на признання. Зате орхестра і музичний провід лишає дещо до побажання.

С. Л.

З театру.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: „ДЕНЬ БЕЗ БРЕХНІ", КОМЕДІЯ НА 3 ДІЇ Ґ. МОНТҐОМЕРІ.

Оця анґлійська комедія, що має більш 2[illegible] років мала успіх на ріжних европейських та американських сценах, завдяки свому безпретенсійному гуморові. Місце дії банк трьох спільників, що торгують акціями. Найстарший із них показує молодшим, як можна продавати акції, що не мають ніякої вартости; коли при телефоні захвалюєш їх — покупець не може навіть відчитати брехні на обличчі біржевика. Молодий спільник трохи обурений таким цинізмом упевняє, що інтерес можна вести також добре кажучи правду. Бізнесмен твердить, що людина не зможе прожити і дня з правдою на устах. Його молодий спільник дістав саме того дня 10.000 долярів від дівчини, яку кохає, з проханням подвоїти цю суму доброю льокатою; гроші — фонд добродійного т-ва. Молодець побивається об заклад за 10.000 долярів, що 24 години говоритиме всім правду. Звідсіля починається справжня фарса. Три його противники придумують найштудерніші запити та ситуації, щоб зловити молодця на брехні. За кожним разом висловлена правда влучає як бомба торговельне підприємство, родину та приятелів. За конфліктом іде конфлікт, кандидати на вступ стежать щораз більше схвильовані за стрілками годинника.

Цю комедію, що у деяких сценах переходить у фарсу, підготовили і грали з великим захопленням; гарячковий настрій учасників складу переходив на глядачів, які помагали ре[illegible]гатися то одній то другій стороні. Головну ролю грав дуже щиро М. Венґжин так, що навіть видко було як блідне, коли лякається за растрату довірених грошей. Варшавський відомий артист Б. Самборський розвинув фарсове темпо і запалив усіх своїм темпераментом. Дуже добрі були Сташевський, Сурова, Лерєвіч і всі інші: Жмієвська, Карасінська, Оранська, Хавецька і Двожинська. Комедія матиме успіх у святочнім сезоні.

М. Р.

З кіна.

КІНО „ЕМПІР": „ТРИ ПАНОВЕ НА СНІГУ" (ГОТЕЛЬ У ТИРОЛІ).

Ця американська фільма зроблена на підставі веселого німецького оповідання Кестнера. Дія відбувається у Відні та Тиролі, хоч її [illegible] пахне Ню Йорком та якимись сніговими горами в Оклягомі. Великий фабрикант мила розписує конкурс на найкраще рекламове гасло свого виробу; він сам теж анонімно бере в цьому участь і дістає другу нагороду. Нагорода: двотижневий побут у першорядному готелі в Тиролі у [illegible]тарському сезоні. Мільйонер раз хоче зажити на[illegible] солоди життя звичайного смертника, що не [illegible] телефонів, секретарів, доньки і стражі [illegible] дині, яка забороняє йому пити віскі та [illegible]вати. Він не каже нікому, куди їде, але [illegible] господиня вивідала таємницю і повідомила управу готелю, щоб опікувались [illegible] за якого всі кошти поносе фірма [illegible] за Тоблера. До готелю приїде [illegible] мильного конкурсу: елеґантний [illegible] молодець і його на перший погляд [illegible] мільйонера Тоблера, коли він скаже, [illegible]

конкурсову нагороду. З правдивим міліонером будуть поводитися як з вітрогоном без сотика і він буде... вдоволений з усіх невигод. Згодом у готелі зїдуться всі, кого там треба і не треба. Одна комічна ситуація випереджуватиме другу; готель, де зїжджається всяка сметанка і небесні птахи ласі на легкий заробіток стає превеселим місцем несподіванок. Головні ролі грають добрі комікн Морган і Бінґ та безжурний Роберт Юнґ.

КІНО „АПОЛЬО“: „БИТВА НА БРОДВЕЮ“.

Мек Леґлен відомий нам із двояких фільм: таких, що наводять жах своїми брутальними і кримінальними сценами і таких, де він уміє безжурно сміятися і розсмішувати глядачів. Раз він грає ґанґстера, що схоплює дитину і дістає докорів совісти у вязниці перед смертним присудом то знову супроводить, як старий вояк малу дівчинку (Шерлі Темплей). Цим разом бачимо Мек Леґлена як колишнього вояка, що бере участь у зїзді военних комбатантів. Він із товаришем має крім цього доручену інтимну місію вплинути на сина одного міліонера, щоб він не женився з кабаретовою артисткою. Цю місію вони переводять так, що обидва навипередки починають залицятися до артистки і один другому підставляє ногу. Фільма складається з цілої низки прекомічних сцен, повних гумору.

З судової салі.

ЧОТИРОДЕННА РОЗПРАВА В БЕРЕЖАНАХ ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН.

В днях 3., 5., 6. і 9. ц. м. відбулась перед трибуналом окружного суду в Бережанах розправа за злочин зі ст. 9 § I. к. к. На лаві підсудних засіли: 1) Дмитро Баран з Базару пов. Чортків, 2) Володимир Палінський з Підгаєць, 3) Іван Чечель з Псар пов. Рогатин, 4) Іван Эриник, гімн. абсольвент з Стрілкович пов. Борщів, 5) Володимир Калапац зі Скали, 6) Олекса Драганчук з Долини пов. Рогатин, 7) Петро Дудко, начальник складниці ПСК. у Галичі, 8) Іван Снігур з Озерян, 9) Микола Білик з Циган, 10) Евген Тавасевич з Тарнавки, 11) Богдан Дашкевич з Журова, 12) Іван Федорик з Фраги пов. Рогатин, 13) Олекса Галькович з Підгаєць, 14) Олекса Бойко з Кнігинич пов. Рогатин. Акт обвинувачення закинув усім, що в часі 1935. до 1938 р. на терені тернопільського, і станиславівського воєвідства, зокрема в повітах підгаецькім, рогатинськім, чортківськім, коломийськім, станиславівськім та борщівськім оснували і брали участь в ОУН а то під назвою „Другий Союз Визволення України“ і змагали до відбудови на терені східних воєвідств української держави. Цілу цю організацію — каже далі акт обвинувачення — здеконспірував підс. Дмитро Баран, який про все доніс поліції. На розправі, яка частинно відбулась при замкнених дверях, підсудні боронилися, що про якусь організацію не знали, і щойно у слідстві довідалися, що їм закидають. Підс. Дмитро Баран признав, що поліції сказав неправду. По переведеній розправі трибунал увільнив усіх підсудних від вини і кари. Трибуналові проводив окружний суддя Польний, вотували судді: О. Свистун та Мохнацький. Обвинувачував: віцепрок. Бжебіцький, боронили: д-р Володимир Бемко, м-р В. Логуш, та д-р Володимир Гриневич.

Новітні дарунки.

Не дуже то легко вибирати дарунки на ялинку для трое дітей, які зачинають підростати. Вони мріють вже про те, чи інше... Маруся про гарного як з казки нареченого, Клим про подорожі у світ, а наймолодша Іванка про правдивий ровер на двох колесах. Тому теж пані Ружицька довго клопоталася тим, що вона має дарувати на ялинку, а знала добре, що ні нареченого, ні грошей на подорожі, а теж ні роверу не буде мати змоги купити своїм дітям. Переглянула багато вистав, радилася своїх знайомих, аж врешті впала на добру думку.

Ввечір, коли ціла родина Ружицьких зібралася під ялинкою, діти з цікавістю старалися заглянути до дбайливо запакованих коробок.

— Я дуже цікава, що мені мамуся купила? — спитала Маруся — бо я собі щось вимріяла...

— І я теж мріяв і дуже цікавий, чи мамуся вгадала...

— І я також мріяла... — промовила тихенько Іванка...

— Ну, так скоро розвивайте...

Діти посхилялися над дарунками і що хвилини ціла трійка вибухала радісним сміхом.

— Мамусю, а скажи нам, звідки Ти знала, що ми саме думали про книжечки і скарбонки М. К. К. О.? Скажи мамусю, чи Ти справді читаеш наші думки-мрії?

Пані Ружицька усміхнулася клопітливо.

— Значить Ви справді вдоволені? Бо я дуже журилася. Я не знала чи такі практичні дарунки будуть Вам милі. Я думала, що Ви не будете тішитися, що може навіть будете гніватися... Я думала, що Ви волілиб солодощі, або вічні пера, чи альбом з марками...

— Ах, ні, мамусю — відповіла найстарша Маруся — ми новітня молодь і думаємо вже про майбутнє. Я мріяла про скарбонку М.К.К.О., щоб складати до неї свої ощадности... на шлюбні черевички.

— А я мріяла про скарбонку і книжечку М. К. К. О., щоб складати гроші на подорожі у світ. Хіба зложу відповідну суму і за кілька років буду мати змогу виїхати — сказав Клим.

— Я теж мріяла про скарбонку і книжечку М.К.К.О., бо дуже хотілаб зложити гроші на ровер, а знаю про те, що так за одним разом не стати нас на те, щоб Ти мамусю могла купити мені ровер...

— А тепер подивися мамусю, що ми самі Тобі купили...

Пані Ружицька з усміхом розвинула пакуночок і нараз ціла чвірка голосно розсміялася...

— Ха, ха, ха і знову скарбонка Міської Комунальної Каси Ощадности.

— Так, мамусю, бо це найпрактичніший і найбільш новітній дарунок на ялинку і на Новий Рік...

ЗА НАМАГАНЕ ВБИВСТВО.

Перед трибуналом окружного суду в Бережанах відбулась 9. і 12. ц. м. розправа проти 17-літнього Михайла Бадрана зі Соснова за злочин зі ст. 23 § I. і 225 § I. к. к.

Акт обвинувачення закинув йому, що в літі ц. р. стріляв трикратно і ранив в ліву руку та лівий бік Романа Фінку. Підсудний заперечив вину. Покривджений Роман Фінка зізнав під присягою у слідстві і на розправі, що рішуче пізнав підсудного як він стріляв до нього, що більше, у хвилині стрілів прискочив до Бадрана, зловив його на хвилинку, але в наслідок зранення не міг його довго вдержати і тому Бадран вирвався та втік. Далі запевняв, що основою напасти є політичне тло. Свідок належить до КПЗУ, чи пак був за неї караний кількакратньою вязницею. В селі вважали його комунарем і намагаються усунути його з установ, в яких він працював. Уже кілька разів була засідка на нього а минулого року була теж засідка на Петра Тимяка, який тепер перебуває у Совітах. Підс. Бадран діяв з намови, а саме Миколи Задойного зі Соснова. Слід згадати, що на основі зізнань Фінки був арештований теж Микола Задойний зі Соснова, але по тримісячним слідстві проти нього припинено його. Трибунал під проводом віцепрезидента **Должицького** засудив **Михайла Бадрана** на 5 років вязниці звільняючи його **від коштів**. Обвинувачував віцепрок. Вашевський, підсудного боронили **Франц Бабяк і д-р Володимир Бемко.**

Спорт.

БОКС.

ЛЬВІВ. **Варта (Познань) — Лехія 10:6.** Змагання за дружинове мистецтво Польщі закінчилися сподіваною перемогою Варти, хоч і не дуже високою. Пункти для Лехії здобули: Ольберт вокавером, Підгоєцький і Барановський.

РЯШІВ. **Ресовія — Гасзда (Львів) 14:2.** Змагання за мистецтво Б-класи.

СТАНИСЛАВІВ. **Ревера — Рекорд 9:7.** Товариські змагання Рекорду з Ревером закінчилися програною Рекорду.

ДРОГОБИЧ. **Юнак — Стшелєц 13:3.** Товариські змагання.

ПОЗНАНЬ. **ГЦП — Гоплянія 13:3.** Мистецтва Польщі.

РІВНЕ. **Волинь — Варшава 9:7.** Міжміські змагання закінчилися несподіваною перемогою Волині.

КОПАНИЙ МЯЧ.

ХОЖУВ. **Шлеськ — Репр. Польщі 3:2 (2:1).** Тренінгові змагання перед змаганням Польща — Франція принесли несподівану програну тіму Польщі.

КАТОВИЦІ. **Домб — ПКС 4:0 (1:0).**

ГАКІВКА.

КАТОВИЦІ. **Краків — Берлін 4:1 (2:0, 1:0, 1:0).**

Катовиці — Відень 8:3 (1:2, 3:1, 4:0).

Оба висліди сенсаційні, бо Берлін виступав у дуже сильному складі, виявився теж Відень несподівано високо програв.

УКРАЇНА — РЕКОРД

Відплатні боксерські товариські змагання обох дружин відбудуться в неділю 25. ц. м. в год. 12. в полудне в салі кіна „Світовид“ при вул. Кушевича (бічна Замарстинівської, недалеко залізничного мосту). Ці змагання заповідаються дуже сенсаційно, бо, як відомо, Україна виграла несподівано перші змагання 9:3 і Рекорд захоче напевно „відбитися“.

Театри.

Великий Театр.

Середа 21. XII. год. 7.30 веч. „Хитрощі в коханню“.

Четвер 22. XII. год. 7.30 веч. „Заводана королева“.

Пятниця 23. XII. год. 7.30 веч. „Галузка розмарину“.

Український Театр ім. І. Котляревського.

ПЕРЕМИШЛЬ (саля Нар. Дому):

21. XII. Орфей у пеклі.
22. XII. ?
23. XII. Пригода в Черчі.
24. XII. ?
25. XII. Невольник.

Білети скорше продає Цар. Тютюнач

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

21. XII. Дай серцю волю.
22. XII. Сорочинський ярмарок.
23. XII. Гетьман Полуботок.

СТОЯНІВ:
24. XII. Дай серцю волю.
25. XII. Пісня Весілля.
26. XII. Сорочинський ярмарок.
27. XII. Гетьман Полуботок.

В січні 18, 19 і 20 Театр завітає до Львова, саля Нар. Дому.

КІНА

АПОЛЬО: „Битва на Бродвею".
АТЛЯНТИК: „Білі прапори".
БАЛТИК: „Король бавиться", „Герой наших часів".
ВАНДА: „Несамовитий дім", „Візьми моє серце".
ГРАЖИНА: „Геєнна" на осн. Ол. Миньок.
ЕВРОПА: „Білява небелатка".
ЕМПІР: „Готель у Тиролі".
КАСІНО: „Поворот Арсена Люпена".
КОПЕРНИК: „Стежка на пустині".
МАРУСЕНЬКА: „Нині та завсіди", „Золотий вил".
МЕТРО: „Король і хористка", „Володарка пущі".
МІРАЖ: „Ракета на Марса".
МУЗА: „Золотоволоса".
НАКС: „Любов і сльози жінки".
ПАЛЯЦ: „Білий метелик" із Сорою Гені.
РАЙ: „Павел і Гавел".
РІЯЛЬТО: „Дівчина шукає коханця".
РОКСІ: Подвійна програма: „Зоря Рівієри", „Проклятий скарб".
СВІТ: „Пливке золото", „Моє щастя" (Вен. Джілі).
СВЯТОВІД: „Корабель невільників".
СТИЛЕВЕ: „Банковий Дім" і ревія з Фалішевським і Волінським.
ТОН: „У тіні хреста", „Тайний агент".
УТІХА: „Потвора" і ревія.
ХИМЕРА: „Злодійка" фільм із життя шкільної молоді.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська)
„Азія: Анам, Сіям".

ФОТОПЛЯСТІКОН „СВЯТОВІД":
(вул. Коперника ч. 11 дім ф. и Каім і Син)
„Китай, Індокитай".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 21. грудня 1938.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 8.10 Добрийдень наймолодшим: Оповідання, пісеньки, 11.00 Для шкіл: „Доротин Святвечір", авд. для дітей, 11.25 Ерна Зак і Карло Шміт-Вальтер співають, пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полудн. авд., 14.00 Симф. музика з пл., 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Розвязка істор. загадки для молоді, 15.05 Наш концерт, твори Гріґа, 15.30 Музика орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Дім і школа: Злі і добрі способи допомоги в лекціях, 16.25 Вільноенчелені твори у супр. форт., 16.55 Авдиція, 17.00 Сучасні письменники про вояка, 17.15 Камеральний концерт, музика, спів, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Техніка самородних виборів, 18.15 Гутірка зі слухачами, 18.30 Гутірка про мову, 18.40 „Посвята безмежна" 19.00 Розр. концерт: орх., ревелєрси, сопран, скрипка, форт., 20.40 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Оповідання про Шопена: „Марія Водзінська", 21.45 Промова св. Гавлини, 22.00 Поважна музика з пл., 22.10 Танц. музика, у вик. орх., пісеньки, 22.55 Спортові вістки, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення авдиції.

Четвер 22. грудня 1938.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Популярна музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.57 Сигнал, 12.03 Полудн. авдиція, 14.00 Музика з пл., 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Святвечір у ріжних краях, 15.15 Клопоти та ради: „Свята, свята" діалог, 15.30 Орхестра, 16.00 Пополудневий денник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Фолкльор ріжних народів, пл., 17.05 Що хорим і їх окруженню може дати протитуберкульозний диспансер, 17.20 Форт. твори Панча Владігерова у вик. композитора (болг. піяніста), 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Авдиція для села: **„Плекання овець зимою" гутірка в українській мові інж. Р. Голода,** Популярна музика з пл., Комунікат Рільн. Т-ва, 18.30 Життєпис інструментів: Співаюче дерево (фагот, кларнет, обой, флет і т. д.), 19.00 Розр. концерт: орх., сестри Бурські, Вітас, 20.55 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Смолоскипи столиць: Єрусалим визволений, 21.30 Хоральні твори, пл., 21.45 Промова св. Гавлини, 22.00 Спортові вістки, 22.05 Трансмісія з життя, 22.25 Огляд видань, 22.35 Літер. фрагменти, 22.55 Огляд преси, 23.00 Останні вістки, 23.05 Закінчення авдиції.

Пятниця, 23. грудня 1938.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Година господині: Ялинка найбідніших, ради, вістки, музика з пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полудн. авд., 14.00 Інформаційна вістка в українській мові, 14.10 Музика з пл., 14.30 „Святий Вечір" опов. В. Оркана, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Гокус-Покус, авд. для молоді, 15.20 Спортовий поповдник, 15.30 Музика сальон. орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Гутірка з хорими, 16.35 П. Дюка „Ученик чорнокнижника" симф. скерцо пл., 16.45 У країні чардаша та токаю, 17.00 Про Ст. Баха, 17.45 Біжучі вістки з міста та провінції, 17.50 Музика давніх містрів, камер. концерт. **(П. Пшеничка віол.)** 18.20 „Господь милосердний" фрагм. із пов. Ю. Анджеєвського, 18.50 Хор, 19.15 „Листки з Філядельфії" розр. концерт: х., тенор, форт., 21.00 Передсвяточна гутірка, 21.15 Симф. концерт: орх., форт., 22.30 „Ст. Гарчинський" літер. нарис, 22.45 Музика з пл., 22.55 Інформ. авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення авд.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 21. грудня 1938.

БЕРЛІН 16.20 Коляди, 18.00 19.00 Розр. концерт, 21.00 Сопран, тенор, баритон, орх., БІЛГОРОД 20.00 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 13.30 Орх., 17.30 Спів, 18.30 Форт., 19.20 Циг. музика. ВІДЕНЬ 12.00 18.15 Розр. музика, 18.15 „Платівки світу" настроєва музика. ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Дитячі пісні, 18.20 Колискові пісні та колядки, 20.30 21.00 Твори Ніколаї. ДРОЙТВІЧ 20.10 „Франческа з Ріміні" оп. Зандонаі, III. дія. ЛІЛЬ 21.00 22.00 23.00 Вечір оперетки. МІЛЯНО 17.15 Вок. тріо, 19.30 Розр. концерт, 21.00 22.00 Комедія, 22.15 Сопран, тенор, форт. дует. МІНХЕН 21.00 Бахові твори. ПРАГА 16.10 Орх., віол., 18.20 Легка музика, 19.25 „Блакитна світла" балет, 20.30 21.00 Симфон. концерт. РАДІО ПАРІ 18.05 Орх., 19.15 Тріо, 20.00 (після комунікату) Камер. музика, 22.00 Розр. програма. РИГА 18.30 19.00 20.00 21.00 (після комунікату) „Мельниківна" оп. Карльса. РИМ 17.15 Танц. музика, 19.20 20.20 Розр. концерт, 21.00 22.00 23.00 „Тоска" оп. Пуччіні. СТОКГОЛЬМ 15.20 Солісти, 17.05 Вок. квартет, 19.50 Військ. орх.

Четвер 22. грудня 1938.

БЕРЛІН 10.00 Нар. пісні, 16.30 Коляди, 18.00 19.45 20.10 21.00 Музика. БІЛГОРОД 20.00 Гумор, 21.00 Оп. арії, 21.30 Тріо, 22.15 Дута музика. БУДАПЕШТ 12.10 Солісти, 13.30 Циг. музика, 17.20 18.00 Оп. орх., 22.00 Концерт. ВІДЕНЬ 12.00 18.15 Розр. концерт, 18.45 Вес. вечір, 20.10 21.00 Концерт бажань. ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.30 Твори Вольфа і Брамса, спів, форт., 20.10 Форт., скр., ЛЯЙПЦІҐ 20.10 21.00 Концерт зприсв. творам Пуччіні. МІЛЯНО 17.15 Вок. концерт, 19.20 20.30 Розр. музика, 21.00 22.00 23.00 „Арлезіянка" оп. Бізета, „Триграний пакелют" оп. Де Фаллі. ПРАГА 17.40 Сольо на фаготі. РАДІО ПАРІ 18.05 Камер. музика, 20.00 (після комунікату) Легка музика, 21.15 Сарццела, 21.30 22.00 23.00 24.00 Опера. РИГА 20.45 Шотляндські мелодії. РИМ 17.15 Танц. музика, 19.20 Розр. концерт, 21.00 22.00 Симф. концерт. СТОКГОЛЬМ 15.20 Пісні, 19.30 Два форт., 21.10 Хор, 22.15 Орх.

Пятниця, 23. грудня 1938.

БЕРЛІН 16.20, 17.20 Коляди, 17.00 Форт., 18.00, 19.00 Вес. муз. програма, БІЛГОРОД 18.30 Сарцвела, 20.00, 21.30 Нар. пісні. БРАТИСЛАВА 17.25 Танц. мельодії словацьких композиторів. БРНО 15.15 Орх., скр., БУДАПЕШТ 12.10, 17.00 Циг. музика, 18.30 Орх., 19.30, 20.00, 21.00, 22.00 Опера. ВІДЕНЬ 12.00, 13.15, 14.10 Розр. музика, 15.30 Коляди Корнеліюса, 15.45 Соната ес-дур на форт., Бетовена, 18.00 Весела авд. для молоді, 20.10 „Дідусь до горіхів" розр. концерт. КЕЛЬН 20.10, 21.00 „Різдво Христове" орат. Баха. МІЛЯНО 17.15 Танц. музика, 21.00, 22.00 Симф. пісні. ПРАГА 16.25 Квартет д-дур Форстера, 18.15 Сальон. музика. РАДІО ПАРІ 18.05 Камер. музика, 19.15 Пісні, 19.30 Віол., 21.15 Форт., РИГА 16.05 Військ. орх., 18.45, 19.15 Лотиські пісні, 19.50 Лотиська і мадярська музика. РИМ 17.00, 18.00 Віол. реситаль Г. Касадо, 22.10 Вок. концерт. СТОКГОЛЬМ 18.00 Музика давніх композиторів, 13.50 Нар. пісні, 20.50 Норвеська музика, 22.15 Нові симф. співанки та гранії пробоєвики. ФРАНКФУРТ 20.15, 21.00 „Івась і Гануся" оп. Гумпердінка.

БІРЖА

Львів, 20. грудня 1938

ГРОШІ

Купно-продажа: Бельги бельг. 89·22—88·7 Доляри америк. 5·28·00—5·25·5. Доляри канад. 5·22·50—5·20·0. Фльорени гол. 28·8.—286·15. Франки фр. 13·97—13·89 Франки шв. 11·70—11·82. Фунти анг. 24·8—24·63. Гульдени данц. 10·25—99·75 Корони чеськ. 1·75—10·40 Корони дун. 10·70—10·2·75 Корони норв. 124·53—123·45 Корони шв. 12·69—126·65. Ліри італ. 18·90—17·80 Марки фінлян. 10·93—10·70, Марки нім. срібні 91·00—87·00. Тель-Авів

Папери.

1 і пів проц. внут. 64·38—65·00 3 інв. 4 ем. 84·5, серія 92·0. 2 ем. 83·50. серія 90·50 5. конвер. 68·00. 4 прем. дол. 54·50 4 консолід. 65·0—65·50

Акції.

Банк Польський 136·0. Цукор 35·50 Вугіль 34·50—34·5, Ліпоп 9·50—92·25 Островець 69·25, Стараховичі 46·0.. Тенденція дещо сильніша.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, дня 20. грудня 1938

1 кг. масла десер. сльов. без оп. 3·25 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак. 3·50 зол.
молоко 19—20 сот.
1 кг. яєць 175—?·0 зол.

Тенденція на масло та молоко вдержана, на яйця сильна.

Сповістка.

Жертви зложені в Адміністрації „Діла": на **Інвалідів** зол. 5 зложив Іван Ковалинський, Краків; на **дар Просвіті** о. Ярослав Литвинський, Бовшів, зі збірки в церкві зол. 18.70; на **Інвалідів** Секція Господинь в Бориславі з Андріївського Вечора зол. 2.

XV. Звичайні Загальні Збори Руханкового Товариства „Сокіл IV" Львів-Личаків відбудуться в неділю 1. січня 1939 р. в год. 5 пополуд. в домівці при вул. Крупярській 12 зі звичайним порядком нарад. Згідно з § 20. статуту Т-ва Збори начнуться точно в год. 5. попол. у присутності принайменше 1/4 членів Т-ва. Вступ тільки членам за поміщеними запрошеннями. — За Старшину: Орест Радловський в. р. голова, Ольга Лаврівська в. р. секретар. 2902

Замість квітів на могилу Матері Дир. Сіпольського зложили дирекція і уряд Земельного Банку Гипотечного у Львові квоту зол. 10 на Український Шпиталь. 2905

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj. Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo", Lwów, Rynek 10
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10